

वा० रा०

॥ ६१ ॥

सुदुर्दृशं सुदुर्दर्शमित्यर्थः ॥ प्रत्यभिज्ञाय द्वास्थामंत्रिणोवा ॥ ५ ॥ प्रत्युद्रच्छत्युदगच्छत् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ईश्वरं ब्रह्माणं ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ शिवं कुशलं
पुलस्त्योवाचेतिसंधिरार्षः ॥ १३ ॥ १४ ॥ यस्य रावणस्य ॥ १५ ॥ पुत्रकस्य मदीयबालस्यरावणस्य ॥ यशःपीतं नाशितं ॥ स्वीयं नामचरावणजिदित्येवंत्रैलोक्येविश्रावि

पादचारमिवादित्यं निष्पतंतं सुदुर्दृशं ॥ ततस्ते प्रत्यभिज्ञाय अर्जुनाय न्यवेदयन् ॥ ५ ॥ पुलस्त्य इति विज्ञाय वचनाद्देहयाधिपः ॥ शिर
स्यंजलिमाधाय प्रत्युद्रच्छत्तपस्विनं ॥ ६ ॥ पुरोहितोस्य गृह्यार्धं मधुपर्कतथैव च ॥ पुरस्तात्प्रययौ राज्ञः शक्रस्येव बृहस्पतिः ॥ ७ ॥ तत
स्तमृषिमायांतमुद्यंतमिव भास्करं ॥ अर्जुनो दृश्य संभ्रांतो ववंदे द्रुपदेवैश्वरं ॥ ८ ॥ सतस्य मधुपर्कं गां पाद्यमर्घ्यं निवेद्य च ॥ पुलस्त्यमाह
राजेंद्रो हर्षगद्गदया गिरा ॥ ९ ॥ अद्यैव मम रावत्या तुल्या माहिष्मती कृता ॥ अद्याहंतु द्विजेंद्रत्वां यस्मात्प्रश्यामि दुर्दृशं ॥ १० ॥ अद्य मे कु
शलं देव अद्य मे कुशलं व्रतं ॥ अद्य मे सफलं जन्म अद्य मे सफलं तपः ॥ ११ ॥ यत्ते देव गणैर्वंद्यो वंदे हं चरणौ तव ॥ इदं राज्यमिमे पुत्रा इमे
दारा इमे वयं ॥ ब्रह्मर्त्तिकुर्मः किं कार्यमाज्ञापयतु नो भवान् ॥ १२ ॥ तंधर्मेभिषु पुत्रेषु शिवं पृष्ट्वा च पार्थिवं ॥ पुलस्त्योवाच राजानं देहया
नांतथार्जुनं ॥ १३ ॥ नरेन्द्रां बुजयन्नाक्षपूर्णचंद्रनिभानन ॥ अनुलंते बलं येन दशग्रीवस्त्वया जितः ॥ १४ ॥ भयाद्यस्योपतिष्ठेतां निष्पं
दौ सागरानिलौ ॥ सोयं नृपे त्वया बद्धः पौत्रो मेरणदुर्जयः ॥ १५ ॥ पुत्रकस्य यशःपीतं नाम विश्रावितं त्वया ॥ मद्वाक्याद्याच्यमानो द्रुमुं
च वत्स दशाननं ॥ १६ ॥ पुलस्त्याज्ञां प्रगृह्याथ न किंचन वचोर्जुनः ॥ मुमोचैव पार्थिवेन्द्रो राक्षसेन्द्रं प्रहृष्टवत् ॥ १७ ॥ सतं प्रमुच्यन्निदं श
रि मर्जुनः प्रपूज्य दिव्याभरणस्रगंबरैः ॥ अहिंसकं सख्यमुपेत्य साग्निकं प्रणम्य तं ब्रह्मसुतं गृहं ययौ ॥ १८ ॥

किंतु क्रियाकेवलमुत्तरमिति मुमोचैव प्रहृष्टवत् ब्रह्मपुत्रो मां प्रार्थितवानिति संतोषयुक्तः सन् ॥ १७ ॥ अहिंसकं सख्यं परस्परहिंसाप्रवृत्तिनिवारणसाधनं साग्निकं अग्नि
साक्षित्वसहितं ॥ १८ ॥

उ० कां०

॥ ६१ ॥